

SZEGEDI HIRADÓ.

34-ik szám.

Csütörtökön, tavasz hó 26-án 1860.

Második évfolyam.

Megjelenik:

Hetente kétszer, csütörtökön és vasárnap reggel.

Szerkesztői iroda:

Tanodautca, Lemle-féle ház, 359. szám, hová a kéziratok bérmentve utasítandók.

Kiadóhivatal:

Burger Zsigmond könyvkereskedése.

Előfizetési feltételek.

Szegeden hazahozhordással: Egész évre 6 ft., — félévre 3 ft., — évnegyedre 1 ft. 60 kr. osztr. ért.

Videkre postán: Egész évre 8 ft., — félévre 4 ft., — évnegyedre 2 ft. osztr. ért.

Egyes szám ára 8 ujkr.

Hirdetések:

Az öthasábos petítor egyszeri hirdetésnél 7 ujkr. kétszerinél 6 ujkr., többszörinél 5 ujkr. Bélyegdíj minden egyes bejelentésért 36 ujkr. A nyilvántartásban a háromhasábos petítor igazi díja 20 ujkr.

Az előfizetési pénzek és hirdetések Burger Zsigmond könyvkereskedéséhez címezendők.

SZEGED GYÁSZNAPJA.

Három nap óta halljuk a harangok szomoru zugását; a legnagyobb harangtól a legkisebb csemetéig mindegyik szól, mindegyik hirdeti, hogy legáldóbb és legáldottabb szellemét veszítette a magyar.

Az egyházak törnyaiból gyászlobogók lengnek minden világtáj felé, mintegy emlékeztetve a hazafiakat, hogy nincsen táj, nincsen vidék, mely Széchenyinek hálával nem tartozik, mely érte gyászt ölteni nem köteles.

Ma noha nincsen ünnep, a boltok zárva, az iparosok műhelyei üresek, a kézművesek nem dolgoznak. Az elsőnek kereskedelmi forgalmat teremtett, az utóbbiaknak hazafias fölhívásai által biztos vevőket szerzett nagy halottunk eszerént csak a méltányos kegyelet szavát követik kereskedőink és iparosaink, ha félnapot szentölnek gyásztiszteletül annak, ki egész eredménydús életének minden óráját a honnak szentölé vala.

Hosszu díszmenetek haladnak ünnepélyesen az egyház felé. Amott a nagy tanácskaszó a város tisztviselőisége s a községválasztmány lépdel gyászuháza a gyászünnepély színhelyéhez.

Vajjon mért gyásznak ezek?

Széchenyi Szeged városának díszpolgára volt.

Abból a szépen épült házból, mely mintha csak ez alkalomra föstötték volna feketére, másik hosszú sora jön a gyászba öltözött férfiaknak. A kaszinó tagjai ezek, bánattal arcon, fájdalommal szívökben.

Ezek mért gyásznak?

Széchenyi az olvasóegyletek teremője a hármass béré övezte honban.

A gőzhajózási rakpart nagy árba az ünnepi nagy lobogót gyászfátyol nem annyira díszíti, mint szomorítja. A parton lévő hajók lobogói szintén gyászfátyollal vannak megtoldva.

Mi okozza a gőzösök gyását?

Széchenyi személyesen hozta az első gőzhajót Szeged alá.

Nőink és hölgyeink, kik mindenha szerették és szeretik a szép színeket öltönyeiken, mert a szép kép szép keretben szebbé válik; e hölgyek ma gyászuháza öltözve gyászfátyolt tettek fejükre, hogy külsőleg is mutassák fájdalmukat, melyet érezniük kell azon férfin vesztesége fölött, ki egykor azt mondá rólok, hogy „ők a nemzetiség védangyalai, hogy ők emelik egekbe a port s halhatatlanságra a halandót.” (Hitel.)

Széchenyi a honfiak anyáit tisztel a nőkben.

De nem csak városi tisztviselőket, nem csak urakat és deánokat, kereskedőket s iparosokat látunk seregesez fölülni az egyházba; a nép, a tanyák földművelő népe is tömegesen siet a gyászavatallhoz, melyet nem csak hazánk, hanem korunk egyik legnagyobb szellemének emelt az elismerés, a hála, a kegyelet. Tódul a nép azon férfin gyászünnepélyére, ki századokon át letörölhetlen betűkkel írta nevét hazáknak nem történetébe, hanem magába a haza testébe, a hon földének minden rögébe véste.

Magá a Tisza, ez a dőlceg vad folyam, meghunyászkodva az őt zabolázó nagy szellem előtt, nem árasztá ma vésszel fenyegető hullámai, hogy kegyeletünk áhitatában ne zavartassunk általa.

Van-e föld e honban, melyen a keletkezett s folyton keletkező gazdasági egyletek nem javítottak?

Van-e közlekedési eszköz hazánkban, mely a kereskedelemnek s iparnak hasznára nem vált?

Van-e folyamvidék, hol a vizeket nem zabolázták vagy nem zabolázzák?

S mindezeket nem Széchenyi lángelke teremte-e, nem az éjt nappallá varázsló tettereje s munkássága váltotta-e meg nekünk?

Szeged nem kevesebbet, hanem részben többet köszön a legnagyobb magyarnak, mint a hon egyéb városai; gyászolunk azért mélyen és igazán!

A legmélyebb és legigazabb gyász pedig az lesz, ha minél többször s minél mélyebben elmélkedünk Széchenyi István életének minden részletéről; mert ő egyike azon ritkáknak, ki elmondható magáról, hogy egy napot, egy órát nem élt, melyet honának s nemzetének hasznára nem fordított.

Hogy az emlékezet általi gyászhoz e lap is járuljon, a városi levéltár nyomán legközelebb minden Széchenyi itt léte s itten működésére vonatkozó adatot közlünk.

Most újra zúgnak a harangok s mondják:

Gyászoljunk a legnagyobb magyarért!

Haladjunk ösvényén mindenkoron!

Kövessük a nagy honfi példáit!

Erosódjunk eredményein!

Kempelen Győző.

Alföldi viszonyok.

A Szegeden tartandó kiállításról és próba-szántásról.

(Folytatása és vége.)

19. Bejelentéskor az eke ára pontosan, a rendes árjegyzék szerint bemozdandó, sőt a bejelentéshez egy árjegyzék is csatolassék, melyen a versenyző két a beadó jelölje meg, kivére azon esetet, ha talán valaki új és még árjegyzékbe nem vett fajtájú ekevel akar versenyezni. Egyébiránt versenyre bármely esetben is csak oly eke fogadtatik el, melyet az illető ugyanez alkalommal a kített áron eladásra becsátui is kész, s ugyanolyan ugyanazon áron bárkinek készíteni magát kötelezi, amennyiben t. i. az illető kiállító különben is a készítéssel foglalkozó gépész vagy gyáros. E két pont ellen semmi kifogás nem fogadtatik el, s akár a versenyre állított ekeknél a kített árban a vállalkozó vevő részére átengedését, akár hasonlóan ugyanolyan áron készítését tagadja meg az illető: a versenyképessége azonnal megszűnik, mert utóvégre is a cél nem egyenes, különösen készített darabok jutalmazni, hanem oda hatni, hogy a közönség a jutalmazottakhoz hasonló eszközöket kaphasson.

20. A versenyre kijelölt eke tavaszhoz 27-én nyeredik el a kiállítási ténylekeit, e napig legyen ott minden gép és eszköz, mert ezentúl érkezők többé el nem fogadtatnak.

21. Minden versenyző, mielőtt a maga szakaszán munkához fogna, az evére külön kimutatott próbateréren jól összeigazítsa ekéjét, hogy a versenyterén a bíráló bizottság az eke igazítása által semmi tekintetben ne legyen fültartoztatva.

22. Hogy kiki milyen széles barázdát fogasson, szabad tetszésére van ugyan bízva; figyelemzetesül megjegyzendő mégis, hogy csak egy hüvelykkel tanácsos szélesebbet fogatni, mint amilyen a szántóvas legnagyobb szélessége, például: 8 hüvelyk vassal legfeljebb csak 9; 10 hüvelykessel legfeljebb csak 11 hüvelyk szélességét.

23. Aki eszközének összeállításával akkorra készen nines, mire a bizottság az illető szakaszra ér, sorát veszi; azon esetre pedig, ha valakinek több ekéje volna, vagy az ekeken kívül egyéb eszközöket is állít ki próbára, sziveskedjék több egyenlő gondoskodni, kik eszközeivel bábhatnak, mert a bíráló bizottság a kezdett sort megtartván, folytatja munkáját, s kinek eszköze kellek összeállítva nem lesz, az magának tulajdonítsa, ha az idő rövidsége miatt netán bírálatlan marad.

24. Legkisebb felelése a versenyzéstől való elutasítást vonja maga után.

III. Utasítás a rendező bizottságny r észére.

1. A rendező bizottságny tavaszhoz 27-én fog Szegeden működni kezdeni.

2. A teendők gyorsab vágezhetése tekintetéből két albizottságnyra oszlik.

3. Az egyik albizottságny a versenyterre megy; ott legelőször is az ekeversenynek, aztán a szántóversenynek, végre a próbálendő többi gépeknek kijelölt helyet megvizsgálja és rendezi.

4. A másik bizottságny a versenyhelyre megérkezett eszközöket veszi szemle alá.

Legelőször is azokat azon sor szerint osztályozza, mikép a bejelentési jegyzéknyben számoza vannak; és pedig különösen az ekeket s aztán a többi gépeket.

5. Osztályozás után az ekekre a jegyzéknyv szerint felrakja az előre elkészített számozat, s ennek következtében a versenyap reggelén minden gépész ekéjét a hasonszámmal ellátott szakaszba elhelyezi.

Ugyanez alkalommal megvizsgálandó és jegyzékbe veendő, hogy milyen karban vannak a fűmetsző részek; mennyire élesítet vagy életlen a szántóvas és eszorszlya; a kormány mennyire simított vagy kőszűrült. Itt figyelembe ajánlatnak különösen magát élesítő öntött szántóvas, eszorszlya és acélkormány.

6. Ha az alkalommal egy gépészűt ugyanazon osztályból két egyenlő szerkezetűt eke találtnak versenyre kiállítva, azok közül egyik félre teendő, miután egytől ugyanazon osztályból egyenlő minőségben csak egy-eke versenyezhet.

7. A versenyszántásra a szántók sorozatát sorshuzás után meghatároza, és még a versenyt megelőző napon az illetőnél közhírre teszi.

8. A titoknokki hivatal által készített rovatot az illető bíráló választmányok és alosztályok elnökeinek átadja.

9. Intézkedik a rend fűtartására, s evéért minden helyre a szükséges egyéneket fűlkéri, s kebelebl egy egyént nevez ki, aki az igákra fűlygel.

10. A rendező bizottságny másik része külön elnökével a többi gépek rendezésével, melyek a kiállítás tárgyat teszik, foglalkozik:

a) a gépeket osztályozza céljaikhoz megfelelőleg,

b) ezeket számokkal ellátja,

c) a fölöttük kimondott bírálatot melléjük állítandó táblára fűlygezteti.

IV. A próbaszántásnál és kiállításnál működő bíráló bizottságny.

1. Mindenekelőtt a maga kebelebl két külön osztályt alakít, t. i. egyet az eke, és egyet a többi eszközök bírálására.

2. Az ekek bírálására kinevezett bíráló választmány ismét 4 osztályra oszlik: a) az ekeszerkezet szilárdsága és ennek célszerűsége, b) a vonó erő, c) a barázda mélysége és szélessége, d) a barázda tisztasága és a fordítás jegyzésére.

Ezen alosztályok a jegyzésekre szükséges rovatot a titoknokki hivataltól kikapják.

3. A bírálatot az ekeknél az 1-ső számú szakaszon megkezdvén, folyvást, végig figyelemben tartják a meghatározott elveket és szabályokat.

4. Minden eke csak azon mélységre lesz megpróbálva, mely az illető osztályban megkívántatik, s az ezen mélységre legkötelesebben végzett munka fog a bírálatnál számba vétetni. Így az 1-ső osztályú ekek 6 hüvelyken fölül nem fognak próbáltatni; a II-ik osztályúak 6—8" közt a III-ik osztályúak 8—10" közt tartoznak szántatni, és az IV-ik osztályúak 10 hüvelyken fölül. Ez utóbbi osztálynál megpróbáltatik a legnagyobb mélység is, amelyre t. i. az eke még tökéletes munkát végezhet.

5. Az alosztályok külön jegyzéseiket rovaikban megtévén, a száмок összehasonlítását és összeadását az ekek bírálására kinevezett összes bizottságny végzi, s a munka eredményét számokban kifejezve, az íteletet a száмок legnagyobb összege szerint mondja ki.

6. A tényezők, melyek az eke munkálatainál és célszerűségénél tekintetbe vétetnek, következők: a) az eke ára, b) a szükséges vonó erő, c) a barázda mélysége, d) a barázda szélessége, e) a szerkezet szilárdsága, f) a szerkezet célszerűsége, g) a barázda tisztasága, h) a fordítás.

7. E tényezők szerint az egyes műtételek eredménye: az eke árára, a vonó erőre, a barázda mélységére és szélességére nézve a maga minőségben jegyeztetik be szám szerint az illető rovatokba; ellenben: a szerkezet szilárdsága, célszerűsége, a barázda tisztasága és a fordítás minősége a) b) c) d) betűkkel jegyeztetik meg az illető rovatokban olyformán, hogy a) mindig a tényezinek adott szám teljes értékét (a tökéletes munkát) jelenti, b) annak felét, c) negyedrészt és d) a rossz munkát (=0).

8. A bírálatnál vagyis a munkaeredmény összehasonlításánál és a száмок összedadásánál a főnebbi tényezők következőleg vétetnek tekintetbe:

a) Az ár a végzett munkaeredményvel hasonlítottatik össze, vagyis a megszántott föld költartalma (a szélességet sokszorozván a mélységgel) az eke árával elosztatik.

Mintthogy azonban az eblől nyert eredmény esekély szám lesz, az eke ára pedig megérdemli, hogy a bírálatnál kellőkép figyelembbe vétessék, s hogy a többi tényezők számaínak megfelelően: a nyert számmennyiség 4-el sokszorozva iktatattik be az eke árának rovatába, p. o. egy 25 frtos eke 7 hüvelyk mély és 10 hüvelyk széles barázdát szántván, a számítás következő: $25 : (7 \times 10) = 70 = 2,4$, ez 4-el sokszorozva $= 9,6$, s ez azon szám, mely a táblán az eke árának rovatába iktatattik.

b) Az erő meghatározására legmértányosabb volna, az egy osztályú ekekél az erőmérőt mindig ugyanegy mélységen és szélességen alkalmazni; mintthogy azonban ez a kivétel sok nehézségre

talál: itt is az erőmérőn mutatott fokmennyiség fog a munkaeredményvel összehasonlítottatni, vagyis a szántott föld költartalma elosztatik a fokmennyiséggel, s a nyert szám lesz ezen rovatban a tényező, p. o. ha egy eke 7 hüvelyk mély és 10 hüvelyk széles barázdát 6 fok erővel szántott, a számítás következő:

$6 \cdot (7 \times 10) = 70 = 11,66$ vagyis azon tényező, mely az erő rovatában számol.

c) A mélység és szélesség a nyert mérés eredménye szerint fog tényezőképen számolni, a mélység azonban nagyobb tekintet érdemelve, mint a szélesség: ennek eredménye kétszeresen számitattik, p. o. az eblől munka mellett 7 hüvelyk mély és 10 hüvelyk széles barázdánál a tényezők lesznek, a mélységnél 14, a szélességnél 10.

d) A szerkezet szilárdságánál: a legnagyobb szám, vagyis $a=6$, a szerkezet célszerűségénél $a=4$, a barázda tisztaságánál $a=4$, a fordításnál $a=6$.

Azon pontoknál, hol $a=6$, lesz a $b=3$, $c=1\frac{1}{2}$, és $d=0$; azoknál pedig, hol az $a=4$, lesz a $b=2$, $c=1$ és $d=0$.

Az illető rovatok betöltetvén, s a törtszámok tízezesekké változtatván: a legnagyobb összeg fogja eldönteni a bírálat eredményét.

9. A többi szántó és porhanyító eszközök, melyek a földet meg alá és a növények alatti műveletet eszközlik, ugyanezen bíráló bizottságny által nyeredik ítéletük.

10. A többi gépek, melyek a kiállításra fognak hoztatni, a bíráló bizottságny második fele által fognak bíráltatni. Ez működésben szem előtt tartandja: a) a gépek megének gazdasági viszonyaihoz alkalmazhatóságát; b) ebnak megfelelő voltukat, c) árukat, d) ajánlhatóságukat.

Szegedi tároagató.

7. Ma délelőtt tíz órákor gyászűnnepély fog tartatni gróf Széchenyi Istvánért a belvárosi egyházban. Nem mondjuk senkinek, hogy menjen oda, mert szűkek lesznek az egyház falai és sokan fognak más egyházakba menni, hogy a legmagyarabb magyar iránt a kegyelet és hála adóját leróják.

8. Szeged város tanácsa következő felszólításban hívja föl a közönséget a mai gyászűnnepélyre: Nagyméltóságú Sárosvári és Felsővidéki gróf Széchenyi István, es. k. val. belső t. tanácsos, aranykulosos urnak, több jeles rendek vitézének, Egervári, Pölöske, Sz. Györgyvári grókok kapitányának, a magyar tudós társaság igazgatójának, Szeged városa díszpolgárának, a hazai műveltség előhaladásában egy kiemelkedő új főszakot alkotó, aranykor hajnalát derítő történelmi nevezettségnek, világhírű bölcsességűt tündökli államferfinak, a magyar nép köztisztelőtlenek örök fűzőzőjében ragyogó és Szeged városa iránt is kiváló elszóerzetet tanúsító páratlan bizalmu felejtethetlen hazánkfiának Döblingben folyó hó 8-án élete 68-ik évében történt halálával, e nemzetre borúló gyászának városunk is bánatos osztályosa lévén; a benső fájdalomnak és mely részvétnek vele párosuló külszítéletben leendő kijelentésnek folyó hó 24-dik napjától jövő tavaszhoz 23-ik napjig bezárólag tartandó gyász elhatározásának nyilvánítása mellett, a szegedi közgyűlés választmány részéről ezenel tisztelettel köztudomású juttatik: hogy drága életét egyedül a hon közbajavért áldozó nagy hazafiának az egész nemzet s így városunk minden lakói által is érzékeny szívvel óhajtott örök fűvért az engesztelő áldozat f. hó 26-án délelőtt 10 órákor fog a kebelbeli belvárosi r. kath. szentegyházban az egyetem Átyjának bemutatattni. Szegeden, 1860-ik évi tavaszhoz 23-án.

9. A szegedi kaszinó elnöksége következő felszólítást intéz a mai gyászűnnepély ügyében az egyet tagjaihoz: A legmagyarabb magyar, gróf Széchenyi István üdvözlése a szegedi kaszinót is gyászérzelmeinek lehető legteljesebb nyilvánítására indította. Egyéb teendői közt, melyeket kötelességgel ismer, közigyűlésileg elhatározta, hogy a f. h. 26-án a belvárosi r. kath. egyházban tartandó gyászűnnepély alkalmával ne csak a város polgárai közé vegyűljön, hanem mint kaszinói testület vegyen részt az ünnepélyben. Evégre fűlkéri a kaszinói egylet minden tagja, miszerint a gyászűnnepély napján reggel 9 $\frac{1}{2}$ órákor a kaszinó helyiségeiben gyászt ültre és díszruhában megjelenjék avégre, hogy a testület, mint ilyen, ünnepélyes menetet képezve, lépjen az egyházba. Szeged, tavaszhoz 24-én 1860. Ez elnökség.

10. A szegedi kaszinónak e hó 23-án tartott közgyűlésében első tárgya, mely szóba jött, azon a hon minden igazszívű barátját melyen keserítő hír vala, hogy hazánk újabb viraslanságot reméltje, gr. Széchenyi István a halandóságát halhatatlansággal váltotta föl. A közgyűlés azonnal

egyhangilag következő határozatokat hozott: I. A kaszinó tagjai egyhavi gyászt öltenek. II. A nagy hazafi kimulta fölötti fajtámdalt jegyzőkönyvbe írtatja. III. Az elhunyt nemes gróf családjához részvevő sorokat intéz. IV. A 26-án tartandó gyásztünnepély alkalmával nem csak a város többi polgáraihoz csatlakozik, hanem az ünnepélyben testileg vesz részt. V. Evégre külön fölhívást intéz az elnökség az egylet minden tagjához, miszerint a gyásztünnepély előtt a kaszinó helyiségeiben megjelentek, hogy innét a testület egy tömegben induljon az egyházba. VI. Az üdvözlőnek az egylet helyiségeiben meglévő nem jól talált arcképe gyászfátyollal vonatik be s helyette más, a boldogultnak utolsó éveiből vett, híven talált arcképe megszerzettetik. VII. Az egyleti gyászidő alatt az egylet helyiségeiből zene és zajos mulatságok kizárók. Ugyane gyűlésben megkezdettetik a kereskedelmi testületnek jelenlévő elnöke, hogy a kereskedőket fölszólítsa, miszerint a gyásztünnepély tartama alatt boltjaikat bezárni sziveskedjenek.

Mahoz egyhétre a helybeli görög n. e. egyházközség tart gyásztünnepélyt Széchenyi István grófért a belvárosi g. n. e. egyházban. Sokan azt fogják mondani, hiszen Széchenyi nem volt az ő vallásuk; de mi azt feleljük erre, hogy Széchenyi nem élt sem az egyik sem a másik vallásnak, hanem a hazának, az emberiségnek s eszerint megillet szellemét, hogy minden vallásfelekezetet s minden nemzetiség kegyeletesen megemlékezzék róla s tetteiről, s midőn szíves testvéreink ezt teszik, azzal a nagy halotton kívül örököződ korszort önnaguknak is fonnak.

Legnagyobb szűb és Széchenyihez legméltóbb gyásztünnepély késégkivál az lesz, melyet — mint a „Neueste Nachrichten“ mondja — Magyarország hercegdalondnagya jövő hó 20-án a nemzeti történelmünkkel összelortt Rákossou tartani szándékozik.

§ Székesfehérvárrt a püspök maga tart gyászmiszt Széchenyiért.

§ Er-Mihályfalván 15-kén, Butyinban 17-kén, Zomborban 23-kán tartattak Széchenyiért gyásztünnepélyeket. De ebben enben ma délelőtt 9 órakor ugyanazt teszik.

— Az szóról 77, Szolnokról 57, Jászberényből 50 főt küldtek a föllálatandó Széchenyi-emlékre. A „Győr Közlöny“ pedig írja, hogy Győr városának szép fűtere Széchenyi-ternek lesz elnevezendő.

§ Az erdélyi múzeumegylet Széchenyi arcképét Barabásnál megrendelte; a nagy hazafi halála fölött bánatát jegyzőkönyvileg kifejezte s a családnek részvétet nyújtántadja.

§ A hontmegyei kaszinó Széchenyiért egyhavi gyászt ült, a családhoz vizsgáztal sorokat intéz, arcképet megszerzi és Ipolyságon j. hó 8-án gyászmiszt mondat.

§ A pesti Lloydársulat szintén küld részvétnyilatkozatot Széchenyi gróf hátramaradt családjának.

§ Ráth Mór kiadó Széchenyi István legjobb életrajza 100 arany jutalmat tűz ki.

100. — A közel álló „gazdasági eszköz kiállítására“ elfogadtak minden a gazdaságnál alkalmazható gép és eszköz“, ezt már tudjuk, azt meg könnyen kiszámítgatjuk, mennyire előnyös, ha Szedeg iparosai minél nagyobb mérvben lesznek e kis ipartartalon képviselve. Semmi esetre nem szabad a közléség által kedvezményeket elszalasztanunk. Lehet, hogy iparosaink e szokatlan, de tudós mozzanatot nem fogják oly mérvben átsimerni, mint ezt a dolog borderje kívánja; azért el kell mondanunk, hogy e tárlaton szívesen láttatunk minden oly iparikk, mely a gazdaságnál használható, késégkivál jobb műveit kell az iparosnak a tárlatra állítani, de ha tán gyöngöseség érezne a kiállításra szánt cikkében, ezért még nem szabad visszaradnia. Előre bánat! Az előnyök és hiányok megismerése nyereség leend az iparosra nézve s lehet, hogy a jövő kiállításra a ma még ujone kiállítók már mint ismerettel gyarapodott, gyakorlatosabb kiállítók léphetnek föl. „Minden kezdet nehéz“, de azt sem kell felednünk, hogy „kicsinytel kezdeni, nagyban végezni“, ez az emberek föladata.

§ Hahnel Frigyes, egyházi zenekarvezér hangversenye, mely több kellemetlen körülmény miatt már három ízben elmaradt, jövő vasárnap, elég változatos tartalommal csakugyan végezmenend. Hunyadi és Tell Vilmos nyitányai, a hangver-

senyő ismert ügyessége és a közreműködők tehetség bizonyul bírnak annyi érdekel, mennyi szükség, hogy a színház látogatott legyen. Meg kell emlékeznünk arról is, hogy Hahnel ur a hosszú szünetén alatt sokszor azon zenedarabokat játszatá, melyeket lelklünk legszívesebben hallgatott.

§ Tegnapelőtt este a legutóbbi tíz szomszéd-ságában ujra tűz ütött ki s egy ház leégett.

Fővárosi level.

Pest, tavaszhoz 23-án.

A madárnak fészke van, a rókának vacka, csak a fővárosban lakó írónak és műlvésznek nincsen hová lehatja nyugalomra fejét, nyugalom alatt nem az éjeli alvást érve vagy a nappali pihenést, hanem a lélek azon megújulását, melyre annyira szükségünk volna; melyet más országok hasonlófalkozásn emberei tiszt- és bajtársuk körében találnak, de melyet mi budapestiek hiába keresünk.

Kaszinó?

Csak nem vehet egy kaszinóban részt anyai ember, ahányan mi lehetünk, ha egyszer a rokon elemek a nem rokonoktól elválasztatnának.

Kávéház?

Nekünk vala az? Füst, zaj és a kavés test-szészétől flügő, általa választott lapok nem oly kel-lekek, melyek mellett nem mindennapi dolgok is jöhetnének szóba!

Vendég?

Erre nem is felelek.

Sétátr? olyan Plató-féle akademia, vagy Zéno-féle stoa, vagy római porticus?

Erre csak vallat vonitok.

Könyvtárak? Múzeumok? Könyvtársaink boltjai? Nekünk nappal dolgoznunk kell, ezek pedig éjjel be vannak zárva, de hányan is férnek el bennük?

Főuri termek?

Tisztelem a főurakat, de nekünk olyan hely kell, hová szabadon és akkor mehessünk be, mikor nekünk tetszik. A szállás, fűtés, világítás és szolgálat költségei nem lehet hogy ne kamatoznának az ügynek, melynek szenteltük életünket! Isten Önnel!

TARCA.

Széchenyi-gyász.

Isten! ki vagy magyarok Istene.
Nagy haragod úgy mikor szüntetél!
Meddig fog még nehezédei rajtunk
Büntetésül te súlyos balkezed?

Avagy van-e történet mint miénk,
Mely fölmutatná anyai gyászlapot?
Melyet hosszu ezredévén által
Oly sötétre köny és vér áztattott?...

Az első gyász volt háromszázados
Nagy épületnek ledőlő oszlopa...
Végigrendült bele a nemzet, s hogy
Végkép ne roskadjon — foltoza.

Elpusztult a diós Bendegyz-vér,
Az utolsó Árpád tint el vele,...
Szíve nyitott vala; hisz magyar volt —
Mérges kígyó könnyen csuszott bele.

Jötték a sajtó véres napok —
Hogy folyt, hogy folyt a sok nemes vér el!
A bis király embert keresni ment,
Úgy pótolta kores, idegen vérel.

Jött a mohácsi véres, sötét nap.
Ismét folyt a magyar drága vér!...
Az Isten is nagy megindultában
Könyveiből fölült volt az ég.

S ott feküdt a nemzet, mint lábzeteg,
Kinek soká kétségsége élete —
Mily életerő volt e nemzetben,
Hogy ennyire is fölülhúlette!

De fölépült, föl is virult ujra,
Eynbe nap jött a véres esztákra,
S szelleme, e szunyado bánkyakies
Kifőrt a kor vezérszótára.

A nagy ösök méltó utódiból
Támadtak is nagy szellemharosok,
Kik az új, az ismeretlen tük
Tündöklöttek mint vezéressillogok.

S csillagok közte ki volt legfényesebb,
Aki homály soha el nem takar,
Ki áldástóhoz nap volt együnkön!
Ő volt, ő volt, a „legnagyobb magyar!“

Minek mondjam, ki volt ő, hisz kevés
Volna arra erőden szótanom,
De hogy, miként a lefutó villám,
Egyenesen baladt, elmondhatom.

Nagy lélekkel ment utján előre,
Rendületen anyai milliók fölött,
Mig egy kemény szirt akadt elője.
Melyen óriás lelke — megtörött!

És a látnok, kinek a zavarban
Nem hallották meg intő jóslatát,
Sírni ment a szomori magányba,
Még siratni a drága szent hazát.

Végre a szenvedés rigó ferge
Küldött a diós, szent oszlopot,
S estére a szírfüldomolt egy
Nemzetnek jajsza vizshangozott.

Most halt meg, most, midőn minden magyar
Kétszeresen átérti ezt a szót:
Ki adhat érte nekünk eserbé
Csak egy vizsgáztal gondolatot?!

Vagy tán csak követél azért küldé
Az égbe föl magasztos szellemét,
Hogy ott nagy lelkönyörögje rólunk
A haragvó Isten szűt kezét?!

Sz. Nagy Sándor.

A müncheni abraolás.

Remellay Gusztávotl.

Mindenki tudja, hogy midőn Mária Terézia számos ellenéi által megtámadtatott, már alig birt valamit nem magyar örökségéből, őseink általna alát menekült Pozsonba. Mindenki tudja, hogy az ott üsszegeyilekzett nemzeti képviselők megszavazta a szerencsétlenségét könyveze panaszoló és üldözött helyzetében segedelmőkért esengő ifju királynét, megfogadták, hogy ha még tízszer anyai ellenség rohanja is meg, a magyar nemzet vissza fogja szerezni összes ősi örökségét és megmenti már-már üsszereskadit trónját.

Mindenki tudja — mert hisz elleneink sem merik tagadni — hogy a magyar nemzet a legnagyobb szűbben vallotta be képviselői ígérétét, és hogy rövid idő múlva nagy toborzó táborra alakulván át az ország, mindenfelől siettek a határok felé a déleg huszárok és deli gyalogok, s hogy azonnal, amint a csatatérre ért a lelkesített és harcsonjias magyar hadsereg, mindenfelől diadalhíreket vett a királyné és megverve, s a szó legszorosabb értelmében tönkre téve futott minden ponton a porosz, bajor, szász és francia.

Ha e peretől kezdve három király napjait egy perre se tesszük le a tollat, még sem lennénk képes leírni mindazon bámulatos, majdnem hitetlen

hős tetteket, melyeket ezen időben véghez vittek a magyar huszárok és gyalog vitézek, kik rövid idő alatt visszafoglalván a már egészen elvesztett Morva-Osátrák s Csehsországot, s kivérven Prágából a franciákat, idegen országokba voltak kénytelenek menni, hogy ellenséget találjanak.

Szívem majd kigrik keblemből, egy repdes örömben, ha eszembe jut, mennyi diós tettet vitt véghez a magyar huszárság azon nagy nap óta, midőn Szedegen meghoztatott a törvény, mely megvetette alapját.

Igen a törvényt, mely által a világ legdélcegebb, leghősebb, legszebb s legbámulatibb katonasága, a magyar huszárság keletkezett 1459-ik tavaszában Szedegen, ott, hol most a sz-ferencendi atók egyházaudvara terül, hozták Mátyás és az ország rendei, s ezért azon tömérdek diós és tréfas tettek közül, melyeket a történet és a hagyomány a magyar huszárok fölül följegyeztek, ezúttal egy olyat mondok el, melyet főleg Szedeg és vidéke fiaí viték véghez Mária Terézia korában s mely egyike szép példája annak, hogy a hősiég és kedélyesség képezik a magyar huszár nemes jellem alkotó részeit.

* * *

Kevéssel azelőtt, hogy a csatatérre érkezett a magyar hadsereg, azzal kérekedett a bajor választó fejedelem, hogy rövid idő múlva győztes zászló a bécsi burg fölött fognak lengeni, s biz ez megis történt volna, ha nem fordítanak a dolgon őseink, de így csakhamar az lett a sor, hogy nem csak valamennyi bajor kikergettetett Osátrákországból a Pálffy Lipót vezérrel magyar hősök által, hanem rövid idő múlva magát a bajor földet is elepték a győztes magyar bajnokok.

A megvert bajor had a fővárostól (München-től) balra vett állomást és azt hitte, hogy ha segedelmet kap, föltartóztatja és visszaverheti a magyar bajnokokat. Ezen reményt osztotta a főváros is, mely nagy fényenl készült megülni a napot, melyen a bajor választó fejedelem kiállatta magát Frankfurton német császárrá.

Bezegg nem gondolta ő kegyelme, hogy épen az nap, midőn a császári koronával fején fog pöf-fesznedni, saját fővárosába diadalmasan száguld be 200 huszár.

Igen 200 huszár, mert ennyi elegendő volt arra, hogy megszabadjon mind az a sok bajor katoná, ki Münchenben és vidéken volt.

De hiszen oly nagy volt már akkor: a mindig győztes huszárokól felleltem, hogy gyakran egy előtt is megszáadt egy egész svadron.

A 200 huszár, kik meglettek s elfoglalták München, a Hávör nevű (4-ik számu) huszárezredhez tartozott, melynek vízei majdnem kiveétel nélkül a Tisza és Maros partjain tanulták meg már kis gyermekkorukban, hogy kell megiltai a lovat, bármily szilaj lenne is.

Arra, hogy kell forgatni a kardot, igaz csak néhány hónap előtt kezdtek őket tanítani, de hiszen ezt a mesterséget (mint annyi század tapasztalása tanúsítja) igen hamar megtanulja a magyar ember.

A Hávör ezred a Pálffy által vezérelt előesapatát képezte s a Mentzey örnagy által vezényelt zászlóalj parancsot kapott, hogy, mint katonai nyelven mondani szokták, „reognoscirozás”-t tegyenek.

A hős huszárok tehát megindultak s mentek-megdergeltek jó sokáig, de bizon sehol sem találtak ellent a vidéken, de mivel azt hitték, hogy nem illik visszatérniök, míg valahol rá nem bukannak, odább száguldtak; im nagy örömlíkre értesültek elvégre, hogy lesz már kivel összetiltaniök.

Egy falu közelében egy egész ezred hajor lovas állt; debogly állt, megfutamodott esze nélkül, mihelyt észrevette földieinket és szaladt, lóhalálában

szaladt Münchenig, s ott javészékelve kiabálták, hogy nyomukban száguld a magyar huszárság.

Bezeg lett erre hadd el hadd Münchenben, volt ott ugyan elég katona, de vitéz egy sem. A trombitás mind fűjt, hogy majd megpukkadt belé, a dobosok úgy verték a dobokat, hogy megrepedtek, de nem atakot fűjtak és vertek, hanem retrádot, mert ez volt akkor az ellenség rendes nótája, ha megtámadtatott a magyar hősök által.

Volt zavar, volt rendelenség, minden katona lóhalálában s lihegve kotródott ki a városból, a bajor rendek is utának siettek s elszaladtak valamennyi idegenek, kik összegyűlekedtek volt az ünneplyre, s így a müncheniek azt vették észre, hogy magukra maradtak.

Jaj pedig erre átkozottul borsódzott a hátuk, mert találkoztak oly gonosz emberek, kik azt hitték el a németekkel, hogy oly rettenetes kegyetlen emberek azok a magyarok, miként mihelyt valamely városba érnek, irgalmatlanul kegyetlenkednek a lakosok fölött, s nem elégedvén meg a sarcolással és éhsápgálogással, mindenik legalább egy embernek lenyitja a bőrét.

A müncheniek, mint mondtam, fölülte megijedtek, nyárfalevelként remegtek s oly halaványan, mintha merő kísértetek lettek volna, javészékeltek a városból körll, s sürgették a polgármestert, hogy

néhány tanácsbelivel kimenvén a huszárok elé, kérje meg szépen őket, hogy ne vágjanak szíjat hátukból s ne egyik meg őket és gyermekeiket, hanem elégedjenek meg a sok jó étellel, melytől elfuttatok a vendégek.

(Folyt. köv.)

Vegyes.

— Biecből írják a „Wanderer”-nek: „Múlt vasárnap Przemyszlából küldött pástori levelet olvasott föl a pap a szöszéken, melynek tartalma ekkommunikatio. Minden keresztényt, aki zsidónál szolgál vagy zsidóhoz szegődik, egyházi büntetésekkel fenyeget annak pástori levél; megtámadtnak névszerént olyanoktól az egyház jöteményei, a bíbncsánat, az utósé kenet, sőt még ez egyházi szertartások temetés is.” Föltéve, hogy való ezen közlemény, annál szembeszökőbb az ilyen rajongó föllépés, minthogy semmink sem lehet azt összegezteni az osztrák birodalombeli zsidókra vonatkozó legközelebbi törvényekkel s lehetlenség volna ilyen ellenszerek létesítése mellett azon törvények szellemét életbeléptetni.

Levelekös.

R. G. Pest. Megszületett. Leány. Neve Ilka vagy Flóra leend.

ÜZLETI HIRNÖK.

☐ Szeged. tavaszó 25-én. A gabonaüzletről e héten sem lehet lényegesen mondani, mitin a hét folytán úgyzólván semmi forgalom sem mutatkozott, esupán a h-lyi-fogyasztást véve ki.

Az utak még mindig rozsak s a már megvásárolt áru szállítása és részént az országutak rozassága, részént a nagy vizek miatt tetemes nehézségekkel van összekötve.

Üzleti terményárak: Tiszabúza legjobb 4 ft 70 kr. Közép 4 ft 60 kr. Kétszeres legjobb 3 ft. Közép 2 ft 40 kr. Rozs legjobb 2 ft 50 kr. Közép 2 ft — kr. Árpa legjobb 1 ft 80 kr. Közép 1 ft 70 kr. Zab legjobb 1 ft 45 kr. Közép 1 ft 40 kr. Törökbuza 2 ft 50 kr. Paszuly 2 ft. Paprika mázsája 12—20 ft.

Szegedi piaci árak: Borsó iteje 14 kr. Lenese 14 kr. Paszuly 8 kr. Köles mérje 2 ft 70 kr. Burgonya 1 ft 90 kr. Marhabuza fontja 17 kr. Juhbús 14 kr. sertésbús 19 kr. Szalonka mázsája 25 ft — kr. Zsír iteje 4 ft. Lángliszt mázsája 10 ft 60 kr. Zsemlélist m. 9 ft. Kenyerélist 7 ft 70 kr. Kukoricliszt iteje 5 kr. Árpádarú iteje 6 kr. Kókésika iteje 8 kr. Rizsika fontja 24 ft. Fialat fontja 48 kr. Repecelaj 28 kr. Lennagbolaj 40 kr. Faggyu mázsája 20 ft. Faggyu-gyertya öntött fontja 38 kr. mártott — kr. Szappan fontja 24 kr. Körösa olé 10 ft. Tölgyfa 8 ft. Lágya 6 ft. Köszen vaskája 1 ft 5 kr. Széna mázsája 1 ft 49 kr. Szalma m. 68 kr. Kender m. 22 ft 50 kr.

Pest, tavaszó 25-én. A pesti gabonaesarnok jegyzőkönyvi árjegyzéke: ó búnsági buza (82—84) fontos 4 ft 50 kr.—5 ft — kr.; tiszai ó (83—85) 4 ft 50 — 5 ft — kr.; tiszai új (80—85) 4 ft 20 kr.—5 ft 20 kr.; búnsági ó (82—83) 4 ft 40 kr.—4 ft 60 kr.; új (83—84) 4 ft 70 kr.—5 ft 40 kr.; fehérmegei ó (82—84) 4 ft 50 kr.—5 ft — kr.; fehérmegei új (83—84) 4 ft 60 kr.—5 ft 20 kr.; kétszeres új (77—79) 2 ft 60 kr.—2 ft 80 kr.; rozs ó (70—77) 2 ft 60 kr.—2 ft 70 kr.; új (77—78) 2 ft 80 kr.—90 kr.; új árpa (70—72) 2 ft 45 kr.—2 ft 65 kr.; új zab (46—48) 1 ft 55 kr.—1 ft 60 kr.; tengeri ó 2 ft 80 kr.—3 ft — kr.; új 2 ft 65 kr.—2 ft 75 kr.; köles 2 ft — kr.—2 ft 30 kr.; Bab 4 ft 20 kr.—4 ft 40 kr.; Repee 5 ft 75 kr.—6 ft — kr. Mind bécsi mérőnkön és osztrák becslésben.

P. N.

Pest, tavaszó 20. (Baromvárak.) A 19-diki hétvá-sára behajottak mindössze 704 db marhát, u. m. 24 db ökröt, 154 db tehenet, 94 db gőja tehenet és 32 db fiatal

marhát. A 17-diki és 20-diki baromfivásáron elkel 2374 db fiatal tyúk 1 ft.—1 ft 20 kr.; 1426 db vén tyúk 80 kr.—1 ft.; 398 db káppan 1 ft 50—80 kr.; 349 db kacska 1 ft 60 kr.—2 ft.; 375 db liba 2 ft 40 kr.—5 ft 20 kr.; 966 db pulyka 3 ft.—4 ft 50 kr. párja osztr. ért.; 362,000 db tojás 30—32 dbja 40 ujkr.; 18 mássa sajt 16—18 frjtával. A 20-diki halvásáron elkelt 44 mássa hal, u. m. 10 m. pulyka 18—20 ft.; 12 m. tok 28—35 ft.; 10 m. csuka 20—22 ft.; 3 mássa kősege 25—30 ft.; 5 m. 9 m. kárász 9—10 ft. A hét föl tyán fölhajottak 1942 db sertést. Elve eladva fontja 25—27 kr. osztrák értéken. P. N.

Videki terményárak.

Alsóausztriai mérő osztr. pénzben	Tiszai buza		Két-szeres		Rozs		Árpa		Zab		Tengeri	
	ft.	kr.	ft.	kr.	ft.	kr.	ft.	kr.	ft.	kr.	ft.	kr.
Arad	5	—	—	—	—	—	3	90	1	70	2	52
Baja	4	49	3	50	2	70	2	—	1	70	2	52
Beaserek (Nagy)	4	40	3	50	1	80	1	60	2	80	—	—
Gyula	4	20	3	78	—	—	1	68	1	57	2	47
Győr	5	20	3	—	2	80	3	10	1	70	2	80
Mosony	4	20	3	40	—	—	2	—	2	—	1	80
Szécsenk	5	25	—	—	2	99	2	36	1	00	3	30
Perjámos	4	—	—	—	—	—	1	70	1	60	2	20
Szabadka	3	95	3	45	3	—	1	85	2	—	1	53
Temesvár	4	50	3	60	3	20	2	40	1	60	2	60
Ujvidék	4	48	4	64	—	—	1	96	4	40	2	28
Vásárhely (H. M.)	4	50	—	—	—	—	1	70	1	30	2	50
Eszék	5	20	1	80	2	50	—	68	2	20	2	25

Közeledés.

Indulások a vasutakon.

Szegedről Pestre 1 óra 10 perkor d. n. 2 óra 50 perkor éjjel.
Temesvárra 1 ó. 40 p. delután, 10 óra 15 p. este.
Temesvárról Szegedre 6 ó. 55 p. reggel, 11 ó. 25 p. éjjel.
Szolnokról Debrecenre, Miskolcra 10 ó. 3 p. reggel.
Aradól Pestre 9 óra 51 p. reggel.
Pestről Bácsra 9 óra 12 pkor reggel, 9 óra 20 p. este.
Bicsből Pestre 6 ó. 30 p. reggel, 7 ó. este.

Érkezések a vasutakon.

Szegedről Temesvárra 6 ó. 35 p. este, 1 ó. 41 p. éjjel.
Temesvárról, Szegedről Pestre 8 ó. 23 p. reggel, 8 ó. 27 p. e.

Pestről Ceglédre 8 óra 10 p. reggel, 6 óra 15 p. delután.
Ceglédről Szegedre 1 óra 10 p. delután, 9 ó. 57 p. este.
Pestről Bácsra 6 ó. 1 p. reggel, 5 ó. 55 p. delután.
Bicsből Pestre 4 ó. 45 p. reggel, 3 ó. 15 p. delután.
Aradól Pestre 8 óra 28 p. este.

Teherszállítási bér:

Vámegyleti mázsánként (90 böcsi font = 100%), vám-egyleti fonttal) Pesttől Szegedig 3 osztály szerent 41, 60, 80 kr. Pesttől Debrecenig 58, 81, 113 kr. Pesttől Bácsig 63, 90, 124 kr. Pesttől Bodenzahid 168, 212, 232 kr. Drezdai-egyenlő 37, Berling 14, Hamburgig 55, ezüst garas.

Általános bízottási díjöl meg fizetendő a földási vo-nalon mázsánként 7/10 kr. a mellékvonatok névze 7/10 kr. mázsapénz közönségen tehernél mázsánként 1/10 kr. fekkér 7/10 kr. mázsáért és naponta.

Bécsi penzárfoylam tavaszó 23-án.

5% ausztr. értékl.	64.50	Dunagőzhajozás	441	—
5% nemzeti kölcsön	79.20	Lloyd-szervevények	206	—
5% metalliques	69.20	Pest lánchid	355	—
4% metalliques	61	Északi vasut	128.40	—
5% új. föld. kött.	73.75	Alamvasut	377	—
1834-állampapírok	—	Nyung. vasut	181.25	—
1839-1	123	Déli	154	—
1844 " 4%-os	95.25	Tiszai	124	—
Comol	15.50	Pardubitz	129	—
Hitelorszolg.	101.75	Amsterd. 800 holl. f.	114	—
4% dunagőzh. sorz.	106	Angolung 100 f. d. ó.	114.20	—
Hg Eszterh. 40 ftos	84	Frankfurt 100 f. d. ó.	114.40	—
Hg Salm 40 "	38.50	Hamburg 100 m. b.	100.75	—
Hg Pálffy 40 "	36.25	Londen 100 ft. st.	133	—
Hg Clary 40 "	37.25	Paris 100 frank	53	—
Hg Gr. Genois 40 "	37	Cs. koronás	18.24	—
Dadai 40 "	38.75	Cs. arany	6.32	—
Hg Windisch. 20 "	22.50	Napoleon	10.67	—
Gr. Waldstein 20 ftos	16.25	Souveraind'ar	18.45	—
Kr. Keglevich 10 "	16.25	Fridrichsh.	11.30	—
Neunzeri-bankrészt.	856	Angol sovereigns	13.40	—
Hitelintéz. 200 f. ó.	158.90	Orosz császári	10.91	—
Al.-ausztr. esc.-bank	850	Éziszt	132	—

Vizállás.

Tisza. Szegednél tavaszó 23-án 20' 7" 0" árad.
" 24-én 20' 8" 0" "
" 25-én 20' 8" 0" "

Felölös szerkesztő: Kempen Győző.

HIRDETÉSEK.

5753. sz.

(24—2) (18—3)

Hirdetés.

Szalad kir. Szeged város tanácsa részént közhírré tette, mikép 1860. évi majus hó 12-ik napján d. n. 10 orakor az átsóthalmi 918/1-ös területnél homok pusztának, 860-iki évi október 1-6-ai hat egyúttal övető évekre hasznosbírt adása azt a tanácseszerben nyilvános ár-értés fog tartatni.

Kiküldési ár 2000 ft. o. é.

Erfől a vállalkozni kedvelők ele-endő bánatpénzzel ellátva leendő megjelölése oly megjegyzéssel hivat-uk meg, miszerént a megajlottot-vezetői feltevétek az 1. tanácsí osz-ly hivatalban időközben is bete-rihetők.

Irisos, kellokép felszerelt s elég-es bánatpénzzel ellátott ajánlatok-ferkített írók színte előgátlatlank-Szeged, 1860. évi április 1-tén

A városi tanács által.

Ház árverése Uj-Szegeden.

A t. kanizsai c. k. kerületi hiva-tal mint bírósági elát ezenek közhírré tétetik, miszerént szegedi lakos Stróbl Ignáé 1859. évi július 19-én 2321. sz. a. folyamoslára pengöl 2481 ft és 12 kmvli követélek és járúndok árveregje Uj-Szegeden Weiss A. E. és Weiss Agnesstől lezajlott, Ugyan esak Uj-Szegeden lévő, bíróilag o. é. 2203 finta becsült 105. szám alatti házának végrehajtási árverezésebe el-erendeltetvén, annak megatárisára I. 1860. évi április 25-én és majus 31-én, mindenkor d. n. 3 orakor Uj-Szegeden a községkúszáznál azon meg-jegyzéssel tüzetvén ki, hogy a kijel-ölt ingatlan az első árverési határ-napon eskübe becsorón, vagy azonfölül a 2-ik árverési harámpon pedig a becsorón állul is el fog adani.

Együttal fölívhatunk mindazok, kik, habár külföld értesítet nem vet-tek is, magukat ezen ingatlanra nyíl-vánkönyvekkel beiktatásnál fogva zá-logjogot nyerteknek vélik, hogy elchi

igényeiket az árverés határpnapjaig e-bírósnál anyvétel is inkább beje-lentsék, minthogy ellenkező esetben magunknak tulajdonítsák, ha a vétel-ár fölszítása az ő hírlék nélkül meg-történend, s ok, annymilyen a vétel-ár kiimerítését, abból ki fognak zá-rtatni.

Mindazon betáblázott hítelezők pedig, kik nem ebróság helyén, vagy annak közelében tartják lakásukat, felszólítamnak, miszerént a vételár összeállításnál jogaik megóvása végett a bíróság helyén fölhatalmazotnak a delután s a szokás nevért és lakásait az eladás megtörténte előtt a bír-óságnál bejelentsek, mert különben az ő veszőlyükre és költségeikre hiva-talból fog képviselő nevezetű, kihez a további közbesítés és történi fognak.

A becsási okmányt, valamint az árverési föltevételek, melyek szerént minden venni kívánó 10 százelek bá-táratpénti leteni tartozik, az íródban megtekinthetők és másolatok is esz-közíthetők.

T. Kanizsa február 29-én 1860.

Nyomatott a kiadó-tudaloms Burger Zsigmond könyvnyomdájában

Tanítvány kerestetik.

Abilit a t. szülöktől és gyámoktól figyelmezteti, hogy 5 egy jól nevelt ifjút, kinek az ország megtanuláshoz kedve is van, tanítványul fölfogadni objút; mi iránt vele lakásán értekezhetni.

Szeged, április 18. 1860.

Brauswetter János.

műrész.

(20—2)

Burger Zsigmondnál Szegeden

megjelentés min- den hazai könyvkereskedésben kapható:

Az új Iparrendtartás.

Népszerű magyarázattal, útmutatásokkal és írománypéldákkal ellátta

Kunhegyi Kamill.

szab. kir. Szeged város tanácsnoka.

Ára 40 kr. o. é.